

НАПЯРЭДАДНІ ЛЕНІНСКІХ ДЗЁН

Роботні мастацтваў, удзельнікі мастацкай самалейнасці, работнікі кіно-тэатраў, бібліятэк, праводзяць рад мерапрыемстваў, прысвечаных памяці вялікага гена чалавечы-Владзіміра Ільіча Леніна.

У **Дзяржаўным Рэжысёрскім тэатры** рыхтуюцца палітдзён на тэму «15 год без Леніна — пад кіраўніцтвам Сталіна». Для работнікаў тэатра прызначана лекцыя аб рабоце Леніна «Што рабіць?».

На пэжах тэатра праводзяцца гукары-кі аб жыцці Ільіча. У ленинскія дні тэатр пажаа следачу п'есы «Лейбке-сальдзі» і «Сям'я Овалдзі».

Арганізацыя **Тэатра оперы і балета** — нар. арт. БССР Александровіч, засл. артысты рэсп. Валодзіна, Дзюбіна і іншыя рыхтуюць спецыяльную праграму, прысвечаную памяці В. І. Леніна, для выступлення ў канцэрт перадактарам Сталінскага раёна.

Узросту юнага глядача пажаа ў ленинскія дні прамеры «Благітняе і ружовае» Александрова Бруштэйна ў пастаноўцы засл. дзеяча мастацтваў Грузінскай ССР Н. Я. Маршака. П'еса прысвечана падзеям 1905 года.

Кіно-тэатры пажааць у ленинскія

дні фільмы «Ленін у Кастрычніку», «Чалавек з ружом», «Вялікае заран», «Овалда Максіма», «Зварот Максіма», «Вялікі грамадзянін», «Бакіншы», «Сабры» і інш.

Ва ўсіх тэатрах і кіно-тэатрах арганізуюцца фотавыставы і выставы, прысвечаныя памяці вялікага Леніна.

Члены драмгуртка **клуба імя Сталіна** рыхтуюць для мастацкага чытання рад твораў, прысвечаных Леніну: «Чалавек-сонна», «Па тваіх запісках усё спойнілася», «Ленінская праўда» і «Два сакалы».

Ва ўсіх рабочых клубах абудуцца вечары памяці В. І. Леніна з дакладамі на тэму «15 год без Леніна — пад кіраўніцтвам Сталіна», арганізуюцца літаратурныя і фотавыставы.

Выставы палітычнай і мастацкай літаратуры, прысвечаных памяці Вялікага Ільіча, арганізуюцца ў **Менскай дзяржаўнай бібліятэцы імя Леніна і бібліятэцы імя Пушкіна**. Спецыяльныя літаратурныя і фотавыставы паставяцца для раённых бібліятэк БССР. Бібліятэка імя Пушкіна паставяць на прадыемствы і ў калгасы дзесяць новых бібліятэк-перасовак па 200—300 кніг у кожнай. Для забеспячэння новых перасовак марксіска-ленінскай літаратуры выдана звыш 500 тэмат. Для завеладальнікаў чытальні бібліятэкі падрыхтаван альбом матэрыялаў па гісторыі большынскай партыі. Скаладзея рэкламна-папулярнага спісу літаратуры па кожнаму раздзелу П'ятой партыі.

У СОУНАРКОМЕ БССР

ПАДРЫХОўКА АКІОРСКІХ КАДРАў

У матах падрыхтоўкі акцёрскіх кадраў для калгаса-саўгасных тэатраў рэспублікі Соўнарком БССР даручыў Упраўленню па справах мастацтваў арганізаваць пры рэспубліканскім тэатральным вучылішчы аднагодова курсу на 70 чалавек. Кантынгент вучняў аднагодова курсу будзе забяспечаны тэатральным чынам, а дзі дзішых прадстаўнікоў самалейнасці ма-

стантва, маючых адукацыйную падрыхтоўку ў аб'ёме поўнай сярэдняй школы.

Соўнарком БССР абавязваў Упраўленне па справах мастацтваў па сканчэнні аднагодовага года забеспячыць курсантаў трохмесячнай практыкай у рэспубліканскіх і абласных тэатрах і п'есах сканчэння практыкі — двухмесячным вучэбным зборам пры рэспубліканскім тэатральным вучылішчы.

ПАДРЫХОўКА КАДРАў БАЛЕТА

Для ўпарадкавання ў БССР справы хореаграфічнай асветы і планавай падрыхтоўкі кваліфікацыйных кадраў балета Соўнарком БССР прыняў рашэнне ліквідаваць балетную студыю пры Тэатры оперы і балета і перадаць вучылішча, педагогаў і фізіомаксіма студыі рэспубліканскаму тэатральнаму вучылішчу, арганізаваць у гэтым вучылішчы хореаграфічнае аддзяленне.

Для паскарэння падрыхтоўкі кадраў балета Соўнарком БССР дазваляў дырэктару тэатральнага вучылішча з 1 студзеня 1939 года прыняць на хореаграфічнае аддзяленне вучылішча групу дзяцей 12-гадовага ўзросту ў колькасці 20 чал. для навучання іх на шгадовай праграме.

Соўнарком БССР абавязваў начальніка Упраўлення па справах мастацтваў і дырэктара тэатральнага вучылішча пераводзіць з новага навучальнага года г. зн. з 1 верасня 1939 г. хореаграфічнае аддзяленне на нармальны, зацверджаны Камітэтам па справах мастацтваў вучэбны план з 9-гадовам курсам

АБ ВЫДАДНІ „КАБЗАРА“ Т. Г. ШЭўЧЭНКА НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Народныя паэты БССР тт. Я. Купала і Я. Колас, паэты тт. П. Броўка, П. Глебка, З. Ядлуля, А. Булышэў, К. Крапіва і М. Клімковіч, якія перакладалі творы вялікага украінскага паэта-бунтара Тараса Грыгор'евіча Шэўчыка на беларускую мову, прыклаі шмат сіл і старання к таму, каб дасяці сапраўднага, несажоннага Шэўчыка да беларускага чытача. Яны склаі тлумачальны слоўнік украінскіх слоў, пакінутых у перакладах, назваў меса і гістарычных дат, якія могуць быць незразумелымі беларускаму чытачу; яны перакладалі творы вялікага песняра, былі прасякнуты адной мэтай, а імям жаданнем — зрабіць «Кабзара» Шэўчыка адытам шырока мас беларускага народа, зрабіць «Кабзара» даступным усім і такім, каб у ім не адчулася перакладчыкаў, каб мужны голас паэтычна-паэта гучаў па-беларуску на ўсю сваю моц.

З гэтай задачай перакладчыкі справіліся. Беларускі чытач да б'юля вялікага украінскага паэта атрымае «Кабзара» Шэўчыка, які прагучыць у Со-

вешкай Беларусі ва ўсёй сваёй паўне — без ілжы і фальшы.

Але Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі да справы выдання «Кабзара» палышло неусур'езна. Праўда, работ на падрыхтоўку кнігі да выдання ідзе паскоранымі тэмпамі, зроблены заставы і канпоўкі да асобных твораў, падобрана добрая папера, ілюстрацыі клішыраваны ў Маскве. Уся біла тут у тым, што выдавецтва не ўсё зрабіла, каб «Кабзар» быў раскошнай кнігай, і размясціла творы на старонках у дзве калонкі, скамичыла іх, пераб'ювала. Гэта з'яўляецца ўзорам таго, як не трэба выдаваць кнігі.

Будзем спадзявацца, што выданне «Кабзара» Шэўчыка будзе цікавым і прыгожым, што выдавецтва, пакуль не позна, перастроіць размяшчэнне твораў на старонках, будзем таксама спадзявацца, што пры выданні твораў вялікага паэта М. Ю. Лермантава і В. В. Маякоўскага ў перакладах на беларускую мову Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі прынягне да афармлення беларускіх мастакоў.

К. ЦІТОУ.

Ленінградскай акадэмічнай капеле 225 год

Грамадзецкась Ленінграда шырока адзначае 225-годдзе з дня заснавання аднаго з лепшых харавых калектываў краіны — акадэмічнай капелі. Рэпертуар капелі ўключае ў сабе лепшыя ўзоры сусветнай харавой літаратуры. Капела таксама працуе над лепшымі творамі савецкіх кампазатараў. У яе

рэпертуар уключаюць лепшыя п'есы І. Дунаеўскага, І. Дзяржынскага, В. Садальнага, Селюга і інш.

Мастакі кіраўніком капелі з'яўляюцца вядомыя хармейстары — заслужаны артыст рэспублікі А. Р. Свенінікаў А. І. АІСЕЕУ.

Ленінград.

ВЫДАТНАЕ СПАВОРНІЦТВА ВАКАЛІСТАў

(Замёткі ўдзельніка)

У другім туры Усеаўскага конкурсу вакалістаў удзельнічала 78 дзесяць спевакоў РСФСР, УССР, БССР, Грузінскай ССР, Азербайджанскай ССР і раду аўтаномных рэспублік.

У адноўненне ад ранейшых спаборніцтваў, ад удзельнікаў гэтага тура патрабавалася праграма, у якую ўваходзілі раздзелы твораў розных кампазітараў, пачынаючы ад кампазітараў-класікаў і канчаючы творамі савецкіх кампазітараў. Фактычна кожны ўдзельнік быў прадстаўлен у самастойным канцэрце.

Лепшымі прадстаўнікамі аказаліся вакалісты Украіны, і журы зусім правільна адзначыла іх тым, што ў лік 13 лаўрэатаў увайшлі 4 прадстаўнікі УССР. Асабліва яркім было выступленне харавоўчыцы тав. Гмыры (бел).

Гэта амаль адзіны ўдзельнік, які адпавядаў усім патрабаванням конкурсу. Голас, музычная культура, інтанацыя, выразнасць і дыкцыя гаворкі аб яго сапраўднай культуры, — культура маладога савецкага спевака. Сям'я зорава (Ленінград), Куліна (Перм), Гамрэкілі (Тбілісі) таксама з'яўляюцца вартымі пераможцамі конкурсу.

На конкурсе пераважалі жаночыя голасы (а 78 удзельнікаў — 53 спявачкі) і аўсім адсутнічалі драматычныя тэноры.

Гаворачы аб удзельніках тура — вакалістах БССР, трэба адзначыць, што не гледзячы на вакальныя дэфіцыты і музычнасць, паспешнасць і полад статава падрыхтоўка да гэтага сур'бейшага спаборніцтва не дзі магчыма! Журы вылучылі зашы таварышоў у лік лаўрэатаў, за выключэннем тав. Руч'ёвай, якую журы адзначылі граматыяй.

Нама ўмывення, што, удзельнічы ўсе лаўрэаты памылкі, прадстаўнікі БССР у наступным конкурсе здолелі заняць ганаровае месца.

Праблема, якія ставяць перад педагогамі і вакалістамі на аснове велізных матэрыялаў конкурсу, у бліжэйшым часе будзе разгледжана на вакальна-педагагічнай канферэнцыі, дзе будзе надзержнуты ўсеабавама абмеркаванню нальвчычай важнасці, прычынаў і п'ятанні вакальнага выхавання спявакоў нашай краіны. І. Р. БАЛОЦІН, Заслужаны артыст БССР.

У некаторых выпадках у ігры актараў прад'яўляюцца і жывыя пацучы, і жывыя адносіны, але паўлепенне іх з'яўляецца выпадковасцю, таму што яны не замацаваны правільным самадзучаннем актара.

У большасці выпадках усе вонкавыя п'явоты актара носяць характар завучанасці і ў некаторых выпадках нават іштаму. Выканавел ролі Сайрэза Сміта арт. Р. І. Вайштэйна, наперзкор сутнасці жуль-вернаўскага вобразу, дзе яго прэб'ямі тэра-люб'юўка Спілет (арт. В. В. Чымеулаў) — вобраз вельмі бледны і ў інашчэрны не расправаваны, не дапоўнен актёрскай і рэжысёрскай творчасцю. З-за гэтага ён застаецца такім жа бледным і мала выразным у спектаклі. Пенкроф (арт. В. М. Стэльмах) унутрана не знойдзена актарам, які найшоў на лініі вонкавай характэрнасці Вобраз Наба актара А. А. Якуці таксама імкнецца вырашыць пры дапамозе асобай інтанацыйнай мелодыі і асобых рухаў, які перахалдзюць яму жыць у вобразе. Айтрон (арт. А. М. Дашкоўскі) у сцэне свайго п'яв'лення труктэўшы рэжысёрам і актарам як псіхічна-нэрмальным, што супярэчыць вобразу рамана. Вельмі п'яжкая задача — дзіць чалавека, амаль збыўшыга мову і зноў ёў авалодаўшыга, — вырашана актарам вельмі п'яталегічна. У Герберце (арт. П. С. Басінковіч) адчуваецца актрыса, якая выконвае ролю хлопчыка. Актрыса прамеру вылучае сальтэментальныя моманты. П'яты дзеянне рэжысёрам і выкананым ў фарсаван-абаўным плане, што парушае асноўную с'южэтную лінію.

Музычнае суправаджэнне спектакля кампазітара Рахманова не спрыяе, а перашалдае разгортванню дзеі. Большасць выкапалінаў валодае дрэннай дыкцыяй і таму яны месцамі аўсім атлупаюцца аркестрам. У меладычных адносінах музыка вельмі бледная; у гледача не застаецца ў памяці ні адной мелодыі.

Актарам Тэатра юнага глядача, калектыву маладому, трэба-б уносіць у свае пастаноўкі больш цэльнай, жывоў, апраўданай фантазіі, таму што юны глядач асабліва востра адчувае с'южэтную фальш і патрабуе жывоў, якіх пераканальных вобразаў і цікавай, ахапальчай інтрыгі. І маладым актарам трэба вёсці штодзённую ўпартаў работу над сабой, над элементамі актёрскага майстэрства.

В. ЛЕАНГАРТ, Д. РУМЯНЦАУ.

ЗАДЗІРЛІВЫ ПЁС (байка)

Жыў-быў на свеце рыжы пёс, сумленна службу псову пёс, ды быў вялікі задзірака, ну, ведама — сабака. Прашрышы вочы. Там чалавек спакойна крочму да чалавека пёс імчыць з намерам яўным—укусіць. Тут чалавек, як кажуць груба, абасам бота—трах псу у зубы! І шпёраю халоду. Пайшоў дарогаю сваёю, і я скажу-бы тут, у вершы — На вепер цюшка часта брэша. Аднойчы псу прынсіўся сон: Нібыта ён Асобай п'яною сваёю На ўвесь сусвет пайшоў вайною, За дзень паход залочыць гэты і стаў мікадам нел сусветам: На алячанах нел у стоме Не ў буды — ў самым лепшым доме... Салодкі сон; ды пёс прагнуўся хутка.

Расплюшчыў вочы — таяж будзі! У алоці пёс брэхал пачаў, з дзвяра на вуліцу памчаў, Прашрышы вочы. Там чалавек спакойна крочму да чалавека пёс імчыць з намерам яўным—укусіць. Тут чалавек, як кажуць груба, абасам бота—трах псу у зубы! І шпёраю халоду. Пайшоў дарогаю сваёю, і я скажу-бы тут, у вершы — На вепер цюшка часта брэша. Аднойчы псу прынсіўся сон: Нібыта ён Асобай п'яною сваёю На ўвесь сусвет пайшоў вайною, За дзень паход залочыць гэты і стаў мікадам нел сусветам: На алячанах нел у стоме Не ў буды — ў самым лепшым доме... Салодкі сон; ды пёс прагнуўся хутка.

Літаратурная пародыя! Пятрусь Броўка КАТРЫНКА

У накрывленай хаіне Струў мяне нячачены лёс — Нарадзілі ўлох катрыну Мы з Сымонам-бабылём. Навальніцы, ветры, буры У бядае спрыялі нам. Вылі коні, ржалі куры Аж да самага в'іла. Мы стварэнне аглядзелі І адгрылі пуп як след. У мех п'явлалены адзелі І заллакалі на свет. У карыце перамылі, Доўгім ветрам спавілі, На Шэўчанку павадзілі, Да Купалы прывялі. А назаўтра сярод рынку Мы круцілі за «руку» На тарае сваю катрынку, Калектывную дачку. «Ой, з-за лесу, небам сінім Месяц воз святла павёз... Пача бядна машынка — На дзвяр стаіць мароз... Гаравалі ў будзень, ў свята, Марна сілы кладучы, І зьямогнелі, дахаты Прыпаўзалі уначы.

Так міналі дні і годы, Засціпалі вочы мгла, А над светам пенітэды Мерам с'юбных слёз п'яла. Усёго і вестак свежых: Прыдуць млыніца з вайны, Брызнуць у акно прыязям І раскажуць навінам. Ой, бабыль, ці доўга будзеш Ты халдзіць як пень за мной? Грукнуў у Сымона ў грудзі Стогадоваў сасноў. Выйшаў гам з катрынкай шчаснай На шчаслівы ішчаны шлях. Гэты дзень быў самы ясны Для мяне і... бабыля. Не панаші нічога аб'язку, Усё змянілася кругом, І на месцы на бабыльскім Новы сяміменны дом! У шаўку, ў атласе, у плянцях Сеў з катрынкай і аа с'юб, А з вачэй, з вачэй ад ішч'енці Нешта*) каіше на дол. І трымаю і шп'ятына Сала з салам у руках. Аў, катрынка, ай, катрынка, Калектывная дачка!

Спідыдон ТОР. *) Душыстыя кропкі.

ПРЭМЕРА ТЭАТРА ЮНАГА ГЛЕДАЧА

Беларускі Дзяржаўны тэатр юнага глядача выконвае сёння прэмеру п'есы «Благітняе і ружовае» па п'яв'лярага дзіцячага драматурга А. Броштэйна. П'еса прысвечана пачалу старой парскай школы, у ёй адлюстравуецца жыццё жаночай гімназіі і т'яя вострой, які былі выкліканы с'юрод вучані рэвалюцыйным падзеям 1905 года. Дзея п'есы «Благітняе і ружовае» адбываецца ў адным з бед-

рускіх гарадоў у часы першай рускай рэвалюцыі. Спектакль ставіць заслужаны дзеяч мастацтваў Грузінскай ССР Н. Я. Маршака, мастакі кіраўнік Тэатра юнага глядача ў Тбілісі. Афармленне спектакля робіць мастак О. П. Маракс. Музыка напісана дырыжорам Тэатра юнага глядача В. І. Белкіным.

У ДЗІЦЯЧАЙ СЕКЦЫІ ССП БССР

10 студзеня на сходзе дзіцячай секцыі ССПБ малады паэт т. Л. Круцілаў чытаў напісаны ім для дзяцей вершы і байкі.

Выступаўшы на сходзе тт. Маур, Шынклер, Шарпаў, Мальцінкі і іншыя адзначылі паэтычнае адыльнасці тав. Круцілава, асабліва ў галіне гукарыстывага жанру. Такія байкі, як «Задзірлівы пёс», «Расп'ялата» і інш., з'яўляюцца яркім доказам таго, што тав. Круцілаў ведае народную мову і валодае пацучым гумару. Байка у тав. Круцілава атрымоўваецца па-своёму

сакавітай і воеграф. Адыным недахопам у яго байках з'яўляецца тое, што іпат нішто не ўмее яркім мажком, поўным палітычнай вайстр'ыі, адылаюць с'юб байкі.

Вершы тав. Круцілава значна с'яв'бейшыя за байкі, але ў іх ёсць вельмі моцныя месцы, свежныя вобразы і трапныя параўнанні.

Прысутныя адзначылі, што пры в'ястойлівай, упартай працы над сабою тав. Круцілаў вырасце ў арыгнальнага паэта, асабліва ў галіне байкі.

„Бібліятэка чырвонаармейца“

Каб дзеш адынасці чырвонаармейцаў з гераічным мінулым украінскага народа, Дзяржаўнае ваеннае выдавецтва СССР вырваліла выдань серыю кніжак, у якіх у мастацкай форме адлюстраваны барышчы працоўных д'яраў са сваімі прыгн'ятальнікамі.

Выдавецтва звярнула да украінскіх пісьменнікаў з просьбай прыняць удзел у стварэнні такіх кніг, якіх-б увайшлі ў «Бібліятэку чырвонаармейца».

Пісьменнікі адынуваліся на гэту

просьбу с'яв'рай. Вядомы драматург-член Вярхоўнага Савета СССР і УССР А. Е. Карп'юк п'яша кніжку пра Багдана Хмельніцкага, М. Бякія — пра кіяла Даніла Галіцкага, Я. Качура і П. Пач — пра Івана Басуна і Максіма Крывалоса, Іван Ло — пра Наліваку, В. Ахрыменка — пра Баганжу.

Адпалны рэд'актар І. ГАРСІН. Уп. Галоўлітбела № К-75.

„ТАЯМНІЧЫ ВОСТРАў“

(Да пастаноўкі Тэатра юнага глядача)

Раман Жуль Верна «Таямнічы востраў» з'яўляецца класічным творам. Парас барышчы з прыродай, гумар, аптызм, вера ў магучасць чалавечыа розуму, навукі і тэхнікі — перададзены ў рамане патузірнай мовай і робяць гэту кнігу любым творам юнацтва. Элемент вострага напружання ўносіць пачобная с'южэтная лінія — дапамога каліністам вострава з боку таямнічага апыкуна — капітана Немо.

Інспіраўка гэтага рамана з'яўляецца задачай вольны цыжой і патрабуе не проста ўзяць асобныя кваліфікацыі і выкласці іх у дыялагічнай форме, а — арганічна засвоіць ідэю рамана і яго арамат, выказаць ў самой ідэі назве, і на аснове агульнай с'южэтнай лініі, захоўваючы асноўныя вобразы, даць п'яльныя дзеі, хіба толькі змяняючы частова дабуду.

Тут інашчэрнычцы Таланаву акт'рама велічца драматургічнай тэхнікі патраба вялікая фантазіі і вынаходлівасці. Інашчэрныччы-жа пайшоў па лініі найменшага супраціўлення: ён узяў асобныя моманты рамана і выклаў іх у форме дыялогу. Атрымаўся рад інашчэрных карцін, не аявальных адзінай дзеі і ўз'яўляючых жыбы асобныя аячонаныя эпізоды. Адсутнасць дзеі не дала магчымасці разгарнуць па-сапраўднаму вобразы. Асноўная с'южэтная лінія — барышчы з прыродай — нідзе не перададзена ў дзеянні, а толькі ў аявданых і размовах дзеючых асоб. Напружанае дзеі не нарастае па меры яе развіцця, а самыя вострыя моманты (умпапальніцтва капітана Немо ў безваходнасці для каліністаў часу) змазаны.

Адсутнасць дзеінасці, размоўнасць асабліва недапушчальны ў дзіцячым тэатры, дзе патрабуецца асабліва нагляднасць дзеі. І калі для дзяцей, якія чыталі «Таямнічы востраў», гэта інашчэрныча з'яўляецца радом дрэнных ілюстрацый, дык для дзяцей, якія раман не чыталі, яна ў многіх месцах з'яўляецца проста неарзумелай.

Гэтыя ўласцівасці інашчэрнычкі незвычайна ўскладнялі задачу пастаноўшчыка і актараў. Статычнасць інашчэрнычкі з'являла пастаноўшчыка і нацхэрчывала яго на статычнасць міанасці і дэкламацыйны характар дыялогу.

«Таямнічы востраў» у пастаноўцы Тэатра юнага глядача. НА ЗДЫМКУ: актрыса П. С. Басінковіч у ролі Герберта (злева) і арт. А. А. Якуцік у ролі Наба.

У п'есе, дзе с'казной дзеі з'яўляецца барышчы з прыродай, толькі ў т'рох с'знах даюцца — надзвычай умобны і непраўдападобны — моманты работы: Пенкроф, які ўе вярхоўку, балетная с'зна ўборкі снапоў, Айтрон, які аб'явэе невадому для чаго прызначаны кол.

У д'яным выпадку пастаноўшчык тав. Ю. Наліччанскі павінен быў перамагчы недахопы інашчэрнычкі і, выхадзячы нелзвердла з рамана, разгарнуць дзеі дыялогі на вытворчых працэсах, адступваючы ад рэмарак інашчэрнычкі; ён павінен быў правіць выдумку і вынаходлівасць у стварэнні жывоў дзеі, у якой выўз'яўляюцца вобразы спектакля. Пастаноўшчык не змог стварыць атмасферы адзінчай барышчы з прыродай, не змог паказаць гледачу холду і голду, на кожным кроку пагражаючых каліністам, не змог паказаць перамогі над імі навуковай м'яслі ў вобразе Сайрэза Сміта. Гэта не паказана нават у касцюмах пераказнаў, якія застаюцца нязменнымі на працягу ўсёй п'есы, п'яв'юна зберагаючыся на працягу 12-ці год.

Адзігнаенна дэкламацыйнасць тэкста прывяла пастаноўшчыка да перавагі п'яв'ячэнага рысунак, статычнасці міанасці і бескарыснасці дзеі. Спектакль агуб'іў усё арамат ахапальна чэра прыгодніцкага юнацкага рамана. Ён жакаўся пастаўленым у стылі, класіфікаваны да стылю французскай класічнай драмы. Адсутнасць жывоў, канкрэтных дэталей у пастаноўцы робіць ігру актараў незвычайна адзігнаеннай, зьявляючы круг іх с'вешчых дзеі. Некаторыя выключэнне ўз'яўле с'яв'на п'яв'ства на іраісмі караблі, у адыль ёсць элементы рэжысёрскай выдумкі. Адсутнасць с'южэтнай с'южэтнай лініі, фрагментарнасць інашчэрнычкі пазбавіла і актараў магчымасці нацхэрчываць разгарнуць с'вешчныя вобразы, аявочы с'казную дзею вобразна іго «зверне» ў асобных, не з'являючых паміж сабою, карцінах, неааэбна

штурхала іх на шлях дакладу' сваёй ролі гледачу, на выгрыш. У моманты, калі акт'р маўчыць, ён альбо стварае зусім перзлуждзены ілюстрацыйны дзею, альбо прымае карціныны позы, аўсім не апраўданыя яго ўнутраным станам.

Вобразы, намечаныя Жуль Вернам, не развіты с'вешчны, не разлічаны жывоў творчай работай актара. Да гледача не даходзіць цэльна ўзаемаадносіны гэтых людзей, іх глыбокая вера ў нобсціа навукі Сайрэза Сміта, мужна і п'яшчотная любоб да юнака Герберта. Замест грубаватага, алаадважнага вельсчэка Пенкрофа, ст'раманана, скромнага і глыбока верачата ў навуку Сайрэза Сміта, д'яв'яка, але энэргічнага і б'ястрашнага с'суб'етнага карэспандэнта Спілета, хрэбрага, захопанага навукаў хлопчыка Герберта, адданага да самаз'явочы перга Наба, навяртаючага да працоўнага жыцця былога пірата Айтрона, — замест гэтых яркіх вобразаў, расквечаных фантазіяй юных чытачоў рамана, мы бачым перад сабою па парадку выступаючых рэзаўрэраў, у вельмі рэдкіх выпадках запалваючыся шчырым жывым пацучым.

Але доля яны, акрамя інашчэрнычкі і рэжысёра, класіфікацыі і на актараў. Замест таго, каб сілі жывым творчым шляхам, шукаючы жывыя адносіны, што аб'яв'яюць гэтых людзей, яны падпарадкаваліся агульнаму стылю п'яв'ячэна і не змагі яго перамагчы, не змагі напоўніць спектакль сваім унутраным зместам. Творчасць актараў ішла не па лініі развіцця жывоў пацучыяў, а па лініі вонкавай з'яв'яўлення падказаных рэжысёрам эпізод (г. зн. на лініі наігрышу). У спектаклі не адчуваецца п'ятатэктнась работы над вобразам (г. зн. творчага знаходжання біяграфіі в